

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.568 van 17 mei 2001
in de zaak A. 69.899/VII-14.401.**

In zake : René LAEREMANS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. NAVASARTIAN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kroonlaan 190

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VYVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1, bus 22.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat René LAEREMANS
op 16 juli 1996 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van
leefmilieu en tewerkstelling van 10 mei 1996 houdende
opheffing van het besluit van de bestendige deputatie
van de provincieraad van Antwerpen van 29 oktober 1992
waarbij aan verzoeker de vergunning tot uitbreiding van
een als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde
inrichting, gevestigd te 2230 Herselt,
Westerlosesteenweg 66, werd verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. PROVOST;

Gelet op de beschikking van 28 september 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 maart 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. NAVASARTIAN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat K. LAUWEREYS die, loco Advocaat J. VAN DE VYVER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de relevante gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker exploiteert een landbouwbedrijf in Herselt. De inrichting ligt in agrarisch gebied. Er geldt geen goedgekeurd gemeentelijk plan van aanleg.

Op 14 maart 1990 verleent het college van burgemeester en schepenen vergunning voor een kippenstal met 19.800 dieren.

1.2. Op 11 april 1991 dient verzoeker een exploitatievergunningsaanvraag (ARAB-regime) in voor de uitbreiding met een bijkomende stal voor 11.000 legkippen.

1.3. Op 29 oktober 1992 verleent de bestendige deputatie de gevraagde vergunning, voor een termijn tot 14 maart 2010.

1.4. Op 22 januari 1993 dient het bestuur milieuvergunningen (buitendienst Antwerpen) beroep in. Het bestuur voert aan dat de aangevraagde stal niet op 240 meter van woongebied is verwijderd, zoals de bestendige deputatie stelt, maar op slechts 150 meter.

Het is tevens van oordeel dat overeenkomstig het oud Vlarem II een afstandsregel van 300 meter moest worden gehanteerd.

1.5. Pas in januari 1994 worden de adviesverlenende instanties geraadpleegd.

Op 24 februari 1994 wordt gunstig geadviseerd door het bestuur ruimtelijke ordening.

Op respectievelijk 28 februari 1994 en 5 augustus 1994 wordt ongunstig geadviseerd door de administratie voor gezondheidszorg en de Vlaamse Landmaatschappij.

In antwoord op een brief van 5 oktober 1995 bezorgt de Vlaamse Landmaatschappij op 10 oktober 1995 aan het bestuur milieuvergunningen een kopie van een reeds eerder, op 5 april 1995, verzonden aanvullend advies.

Op 28 februari 1996 verleent het bestuur milieuvergunningen ongunstig advies.

1.6. Op 10 mei 1996 wordt het bestreden besluit genomen : de vergunning wordt geweigerd, om reden van een te beperkte afstand tot woongebied;

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van "artikel 13 van het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming" en van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur" door het overschrijden van de redelijke beslissingstermijn; dat hij betoogt dat de beslissing werd genomen drie jaar en vier maanden na het indienen van het beroep, dat deze termijn kennelijk onredelijk is, dat daartoe geen deugdelijke motivering wordt verschaft, dat door het uitblijven van een beslissing hij in de waan werd gebracht dat de vergunning welke in eerste aanleg was verleend en niet was geschorst, zou worden bevestigd;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat voor de beoordeling van de redelijke termijn rekening moet worden gehouden met "de gegrondheid van het gevoerde onderzoek en de volledigheid van de adviezen", dat het laatste van de vijf uitgebrachte adviezen dateert van 28 februari 1996 terwijl het bestreden besluit werd genomen op 10 mei 1996, dat alzo "een redelijke termijn van iets meer dan twee maanden werd in acht genomen", dat het beslissen binnen een redelijke termijn ook inhoudt dat niet overhaast wordt gehandeld, dat een grondig en individueel onderzoek van en advies over de zaak een bepaalde tijdspanne vereist; dat zij nog opmerkt dat de rechtsonderhorige er zich moet aan verwachten dat de vergunning na onderzoek in beroep kan worden geweigerd, ook al heeft het beroep geen schorsende werking;

2.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat de verwerende partij uit het oog verliest dat al die adviesverlenende instanties onder haar bevoegdheid ressorteren en dat zij het nodige kon doen om tijdig de adviezen te bekomen, dat zij klaarblijkelijk nagelaten

heeft om verder aan te dringen, dat het overigens zeer de vraag is of het normaal is dat het hoofdbestuur van de AMINAL meer dan drie jaar nodig had om een advies uit te brengen, temeer daar het gaat om een materie die aan dit hoofdbestuur bekend is, dat bovendien niet uit het oog mag worden verloren dat de meeste adviezen ook reeds voor de bestendige deputatie in eerste aanleg werden uitgebracht;

2.4. Overwegende dat een beslissing als de bestredene moet worden genomen binnen een redelijke termijn; dat te dezen over het administratief beroep werd beslist binnen een termijn van drie jaar en vier maanden; dat nochtans uit het administratief dossier niet blijkt dat de zaak bijzonder complex is; dat ook de verwerende partij het tegendeel niet aantoonst; dat zij zich in haar verweer steunt op het feit dat tussen het einde van de adviesprocedure en de uitspraak in beroep er een tijdsverloop is geweest van twee en een halve maand; dat, evenwel, de verwerende partij er aan voorbijgaat dat de termijn die in acht moet worden genomen niet de termijn is tussen het tijdstip van ontvangst door de beslissende instantie van de adviezen en het tijdstip van het bestreden besluit, maar wel van de tijdspanne verlopen tussen het instellen van het administratief beroep en het nemen van het bestreden besluit, zeker wanneer, zoals te dezen, de adviesverlenende instanties besturen zijn die bestaan in de schoot van de overheid die het bestreden besluit neemt; dat wordt vastgesteld dat in deze zaak pas een jaar na het instellen van het administratief beroep aan de betrokken instanties om advies werd gevraagd en dat op 10 oktober 1995 een aanvullend advies aan het bestuur milieuvergunningen werd toegezonden dat ook reeds op 5 april 1995, meer dan zes maanden tevoren, aan dat bestuur werd toegezonden; dat deze inertie en gebrekkige communicatie tussen administraties van de verwerende

partij geen aanvaardbare reden vormen voor de opgelopen vertraging; dat dienvolgens een tijdsverloop van drie jaar en vier maanden om op grond van de blijkens het sub 1 geschetste besluitvormingsproces in aanmerking genomen feitelijke en juridische gegevens tot het bestreden besluit te komen, onredelijk lang is; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 10 mei 1996 houdende opheffing van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 29 oktober 1992 waarbij aan René LAEREMANS de vergunning tot uitbreiding van een als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichting, gevestigd te 2230 Herselt, Westerlosesteenweg 66, werd verleend.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zeventien mei tweeduizend en een,
door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.